

Le Roy-project in Groningen dreigt te verbleken

Van onze medewerkster
Sjettie Bruins

GRONINGEN — Vorige week heeft de raad van de gemeente Groningen goedkeuring gegeven aan het werkplan voor het Le Roy-gebied in de wijk Lewenborg. Met dat plan, in opdracht van de gemeente opgesteld door de beheersgroep van het gebied, wil de stad orde brengen in een enigszins uit de hand gelopen, uniek projekt 'groenvoorziening'.

Dertien jaar geleden werd de landschapsarchitect Louis le Roy gevraagd een aanzet te geven tot een groengebied in een stadswijk waarmee de bewoners zelf aan de gang konden. De strikt onpersoonlijke scheiding tussen openbaar en privé werd daardoor opgeheven. Door het Le Roy-experiment werden mensen in de gelegenheid gesteld op een persoonlijke wijze gebruik te maken van een openbaar terrein.

Het werd een succesvol projekt, de bewoners van het noordelijke deel van Lewenborg maakten er gretig gebruik van. Delen werden omgevormd tot moestuin, andere stukken kregen het karakter van een boerenerf, met kippen en al. Grote gebieden bleven onaangetaast en hebben hun natuurlijk verloop gekregen, een ideale en spannende speelplek voor kinderen. Precies zoals Le Roy het zich had voorgesteld.

Sinds drie jaar staat het gebied niet langer onder het beheer van Louis Le Roy, maar zwaait de overheid er de scepter, daarin bijgestaan door een beheersgroep. De beheersgroep, bestaande uit enkele actieve bewoners en twee mensen van de plantsoendienst, heeft aan de eis van de gemeente voldaan door een werkplan te maken volgens welke lijnen het gebied in de toekomst beheerd gaat worden. De voornemens van de beheersgroep variëren van het verbeteren van de padenstructuur tot het terugdringen van een verschijnsel dat 'pri-

vatisering' genoemd wordt. Dat is in een aantal gevallen niets anders dan 'annexatie' van openbaar terrein: met name als het tuinhek enkele meters verplaatst wordt om zo de eigen tuin te vergroten.

Basisgedachte

Voor het overige heeft het werkplan niets anders in petto dan conservering van de huidige toestand. En dat strookt in ieder geval niet met de basisgedachte van Le Roy: een gebied, dat 'telkens opnieuw kan worden gevormd'. Het is nu zeer de vraag of er genoeg overblijft om de betrokkenheid van de bewoners van Lewenborg blijvend te waarborgen. Blijkens de opzet, waarin via de beheersgroep de bewoners-inbreng gegarandeerd moet blijven, heeft de gemeente ervoor gekozen de bewonersparticipatie — zij het met overheidstoezicht — voort te zetten. Maar juist dat gedeelte komt in het werkplan totaal niet uit de verf.

Louis le Roy, geconfronteerd met de uitkomsten van het werkplan waar hij verder niet bij betrokken werd, vreest dat de ontwikkelingen in het gebied zullen stagneren. Hoewel het hem nooit in eerste instantie om 'ludieke' acties te doen was, sloot hij deze niet bijvoorbaat uit. Juist deze acties haalden de pers en zorgden voor opschudding, ook ten gemeentehuize. Veel meer ging het hem om een actieve betrokkenheid van de mens bij de natuur om zo een samenhang tussen mens, dier en plant te bewerkstelligen.

Het werkplan lijkt vooral bedoeld om de gemeente tevreden te stellen waarbij de stimulansen ontbreken om de bewoners tot activiteiten aan te zetten. Het is dan ook de vraag of de gemeente zich bewust is van de zwaarte van haar taak en van haar verantwoordelijkheid om samen met de beheersgroep en de bewoners van Lewenborg dit projekt blijvend te inspireren.